

El nou treball va ésser a Cabrera de Mataró, durant poc més d'un any. Cada dia portava un carro de verdures de Cabrera a Barcelona. Vaig treballar després a Can Lluís i, anant d'ajudant uns dies a Can Baró, m'hi vaig quedar definitivament fins a jubilar-me. Quaranta-dos anys he estat portant camions a la mateixa casa. Per les meves mans han passat 26 camions diferents.

Els recorda un per un, marques i models; no els cito perquè la llista seria massa llarga.

—Em vaig casar el 5 d'abril de 1941, amb la Remei Flaqué de Can Mallorca i fruit d'aquest matrimoni són en Jaume i en Sebastià.

—Diversions durant la vida?

—Poques; ballar, seguir Festes Majors...

—Fa notar que el fet que cada diumenge tingués de portar el camió de la llet a Barcelona el «llogava» molt. Havia estat 9 mesos seguits sense fer una sola festa.

—En preguntar-li si té alguna anècdota curiosa per anotar me n'explica tal regitzell que no sé per ón començar. Des de les aventures del gasogen (que si llenya per la caldera del foc, que si netejar filtres de la caldera del gas) a detalls de tots els pobles i poblets de Catalunya ón havia tret o portat palla, fusta, pinso, etc., n'hi ha per fer un llibre. Demostra amb això que té una memòria a la seva edat envejable. De totes elles en destacaré una.

—El dia 12 d'octubre de 1948 havia anat a portar fruita, amb el Quimet de «Can Peles», i tornava amb les caixes buides. Anava cap a Riells i en passar per l'indret de Les Barbotes, 5 homes armats (maquis) van parar-me. Van manar-me que els portes fins allà ón el camió tirés. Per desgràcia, havia omplert el dipòsit de benzina a Caldes i, a més, funcionava el gasògen. En dir-me això, vaig fer anar el motor amb benzina sola, a fi que s'acabés com més aviat millor. El que em feia més por, eren els controls de la guàrdia civil. Estava convençut que ens pararien i ells no em deixarien, i ja la tindriem armada. La casualitat va voler que aquest dia fos la festa de la patrona de la guàrdia civil i que no ens diguessin res. En arribar a Porquerisses la gasolina es va acabar i els maquis a la fi ens van deixar, dient-me que si denunciava el fet que ja m'arreglarien, doncs tenien les dades del camió i meves. No vaig fer la denúncia del fet, però se'n van enterar i, al cap de pocs dies, ja em citaven al quartel de la guàrdia civil de Caldes per fer-me un interrogatori. I si no hagués sigut per Mossèn Jaume de Riells i pel noi de Can Ferrer, també de Riells, que tenien bones relacions amb persones influents, hauria anat a parar a la presó.